

Література

Кодекс законів про працю України від 10 грудня 1971 р. (із змін. та доп.) // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – Додаток до № 50. – Ст. 375.

Повітряний кодекс України: станом на 19.05.2011 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 20-21. – Ст. 712.

Про затвердження Правил визначення робочого часу та часу відпочинку екіпажів повітряних суден цивільної авіації України: Наказ Міністерства транспорту України від 02.04.2002 № 219 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0390-02>.

УДК 351.814.31 (043.2)

Головня І. В., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ВИКОРИСТАННЯ ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Повітряний простір є складовою частиною у процесі організації повітряного руху. Стаття 1 Повітряного кодексу України дає чітке визначення поняттю «повітряний простір» і зазначає, що це частина повітряної сфери, розташована над суходолом і водною територією України, в тому числі над її територіальними водами [1]. Створення Повітряного кодексу є невід’ємною складовою сьогодення, яке спрямоване на гарантування безпеки авіації, забезпечення інтересів держави та національної безпеки, забезпечення потреб суспільства і економіки у повітряних перевезеннях та авіаційних роботах.

Слід мати на увазі, що діяльність цивільної авіації встановлюють основні правові засади Повітряного кодексу України, які не відповідають сучасним реаліям у багатьох його аспектах. Для цивільної авіації України характерні: інституційна недосконалість державного управління в секторі, невідповідність високим стандартам безпеки, застарілість регулювання господарської діяльності, що разом негативно позначається на ефективності сектору та ускладнює інтеграцію України в міжнародний авіаційний простір [2].

Таким чином, з метою забезпечення безпеки уповноважений орган з питань цивільної авіації здійснює комплекс заходів, спрямованих на запобігання виникненню авіаційних подій, шляхом: встановлення критеріїв безпеки авіації; встановлення необхідного рівня безпеки авіації; здійснення аналізу та визначення існуючого рівня безпеки авіації; проведення планових

та позапланових перевірок, інспектування суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності.

Не менш важливим у міжнародному повітряному просторі діє принцип свободи польотів. Він включає право будь-якої держави здійснювати в міжнародному, тобто у відкритому, повітряному просторі вільні та безперешкодні польоти будь-яких повітряних суден, чому не повинні чинитися жодні перешкоди. За загальним правилом здійснення польотів у міжнародному повітряному просторі може відбуватися як по встановлених повітряних трасах, так і поза ними. Укладання аеронавігаційних угод, на підставі яких визначаються міжнародні повітряні траси дозволяють дозволяє уникнути конфліктних ситуацій [3]. Цивільні повітряні польоти відбуваються в основному з комерційними цілями (перевезення пасажирів, багажу, пошти). Такі перевезення визнаються міжнародними, коли здійснюються між територіями двох або більше держав, або якщо місце відправлення та призначення знаходяться на території однієї держави, але зупинка передбачена на території іншої держави.

Крім того, правила використання повітряного простору поширюються та є обов'язковими для виконання юридичними та фізичними особами незалежно від форми власності та відомчої підпорядкованості, діяльність яких пов'язана з використанням повітряного простору та організацією використання повітряного простору.

Не менш важливим є суспільна небезпечність, яка виникає з цього злочину і полягає в тому, що при вчиненні порушення правил повітряного простору створюється загроза для життя та здоров'я людей, а також це може перешкоджати виконанню польотів літальними апаратами, що створює загрозу безпеці повітряних польотів. Порушення вимог цих правил тягне за собою відповідальність, що встановлена чинним законодавством України [1].

Виходячи з вищесказаного, повітряний простір України є єдиним, без розподілу за відомчою належністю, та доступним усім користувачам повітряного простору України з рівними правами щодо його використання.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ier.com.ua>
3. Буроменський М. В. Міжнародне право: Навч. посібник / М. В. Буроменський. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – 336 с.